

Авва АМОН
Посланица друга о безмолвију

Посланица друга његова, о гајењу
благодати

1. Љубљеној браћи у Христу желим
да буду здрави!

Ако је неко заволео Господа *свим
срцем својим и свом душом својом*
(Мт. 22, 37), и ако свом снагом
пребива у страху (Божијем), онда
ће његов страх да роди плач, плач
ће да роди радост, радост ће да
роди силу, и благодарећи сили
душа ће да постане плодносна,
доносећи свакојакe (добре
плодове). А када Бог види да је њен
плод пријатан, Он ће тај плод да
прими као миомирис 11), и у свему
ће се радовати са њом, заједно са
Анђелима Својим; Он ће души дати
стражара који ће је чувати на свим
путевима њеним, стражара који ће
постати путовођа душе ка месту
спокојства, како је сатана не би
савладао. Јер сваки пут када ђаво
види стражара, то јест Силу
(Божију) око душе, он бежи,
плашећи се да се приближи човеку,
пошто се чува Силе која се уз њега
налази 12). Будући да ја знам,
љубљени у Господу које воли душа

моја, да сте ви драги Богу, онда стичите у себи ту Силу, како би вас се сатана плашио, како бисте били мудри у сваком делу своме, и како би свеподижућа сладост благодати умножила ваше плодове. Јер сладост духовног дара је *слаћа и од меда који тече из саћа* (Пс. 18, 11) 13). Ипак, многи монаси и девственице нису спознали ову велику сладост благодати, јер, изузев неколицине на (разним) местима, нису стекли Божију Силу; они се нису потрудили око обрађивања (гајења) ове Силе, те им је Господ стога није ни даровао. (Само) онима који се труде око обрађивања ове Силе, Бог је дарује, јер Бог *не гледа на лица* (Дап. 10, 34); у сваком нараштају Он је дарује онима који је обрађују 14).

2. Дакле, љубљени, ја знам да сте драги Богу, и да, од тренутка када сте се прихватили дела свога, љубите Бога свим срцем. Зато сам и ја вас свим срцем заволео – јер су искрена срца ваша. Најпре стекните ову Силу Божију како бисте све време свога живота провели у слободи 15) и како би дело Божије

било лако за вас. Јер она Сила која је човеку овде дарована, служи му као пратилац у место успокојења 16), све дотле док он не прође кроз „власти које господаре у ваздуху” 17). Али у ваздуху постоје и (друге) силе, које постављају препреке људима не желећи и не дозвољавајући да се они приближе Богу. Стога ћемо сада усрдно да молимо Бога да нас оне не омету да узиђемо к Њему; а пошто праведници имају уз себе Силу Божију, њих нико не може да осујети. Та се Сила гаји све дотле док се не усели у човека, како би он занемарио свако понижење од стране људи и сваку почаст коју му они дају, како би омрзнуо сваки добитак који ужива поштовање у овом веку, а такође, да би омрзнуо сваки мир тела, да би очистио своје срце од сваке прљаве помисли и од сваке сујетне намере овога века, молећи се са сузама и постећи дању и ноћу. Тада добри Бог неће оклевати да вам дарује Силу (Своју), а када вам је да, онда ћете све време вашег живота да проводите у (духовном) миру и лакоћи (срца) 18). И ви ћете тада

задобити велику смелост 19) пред Богом; Он ће вам, као што је написано (Пс. 37, 4), дати све што будете тражили.

3. Ако Божанска **топлота** 20), након што сте је добили, оде од вас и напусти вас, тражите је поново и она ће доћи. Јер топлиота по Богу налик је огњу, и све (што је хладно) она претвара у своју сопствену силу. Ако видите да је ваше срце у једном тренутку преоптерећено, изведите душу вашу пред вас и помоћу благочестиве помисли, у мислима је доведите у ред – тада ће она нужно опет да се загреје и разгори у Богу. И пророк Давид је, видећи да му је срце проптерећено, говорио овако: *Отворих пред собом душу своју* (Пс. 42, 4), и: *Помињем старе дане, размишљам о свим делима Твојим* (Пс. 143, 5) и тако даље. Тада се срце његово поново распламсавало и он је примао сладост Свесветог Духа.